

A kiwaju druhe tež brjohi
 Nam něhdy: „Tu zastawaj!“
 Dha stajimy z nadźiju nohi
 Na wěčnosće rjeńši kraj! —

(Pěsn. 10. 2. 1854.)

5. Sopransolo z chorom.

Zemja wutli. Miły zephyr
 Prosy mróčno hromadže;
 Slónco haša. Pluskotawki,
 Mrózy, kruwy njobjeske,
 Napinane, žohnowane
 Próznja swoje wumjenja,
 Měd a mloko krjepota.

[Honow wobličo so jasni,
 Plódnny róst a tuk je krasni,
 Dešćne krjepki lizajo.

A duž kwětka, trawa
 Z danju je zas' dawa —
 Pčolka won dže zabórčo.]

Spěw wo pčolkach.

(Č. M. S. 1858, 21.)

Łuki, pola zadymaju
 Wokřewjene z dešćikom,
 Pčolki pilne won so saju
 Za mučku a za mjedom;
 Zynča, bórča: Zu zu zu,
 Cydža, noša: Si si si,